

LDT LHOTA POD RADČEM

Škola čar a kouzel

13.8.2023 – 26.8.2023

Rok utekl jako voda a my se zase mohli těšit na 14 dní v přírodě. Čekalo nás nové celotáborové téma, nové hry, nové tváře, ale hlavně, nové táborové místo. Letošní tábor jsme se rozhodli strávit ve zbirožských lesích, v údolí obtékané dvěma potůčky, na místě, kde doslova lišky dávají dobrou noc.

Abychom vše stihli pro děti připravit, vyrazili jsme tradičně o den dříve. Nové místo se nám moc zamlouvá, ale má to i svá úskalí. Veškeré táborové věci máme uskladněny poměrně daleko, a tak jejich převoz zabral delší čas než obvykle, proto jsme s sebou vzali, letos poprvé, na přípravy i praktikanty. Rozdělili jsme se na několik skupinek a pustili se s chutí do toho. Část osazenstva jela pro uskladněné věci a zbytek připravoval veškeré zázemí pro děti, dle připraveného rozpisu. I když bylo prostředí pro nás nové a občas jsme museli za pochodu vymyslet systém uložení některých věcí, vše šlapalo jak hodinky. Další novinkou pro nás byla i pitná voda, která, bohužel, v táboře chybí, a tak jsme si každý den přiváželi vodu z nedaleké Lhoty pod Radčem. Umíme si ale na všem najít to dobré. Náš Jiřík přijel na tábor nejen s Janinou a dětmi, ale také s jejich

miláčkem, čtyřkolkou s vozíkem. A tak cesty pro vodu najednou byli nevšední. Dosty jezdil někdy i 2x denně, aby se mohl projet na čtyřkolce.

Je neděle ráno a konečně přijíždějí děti. S jejich příjezdem ale nastává další změna. K tábořišti vede polní cesta vhodná pouze pro jedno auto, a tak si Darča s Dostym neustále volali, aby zajistili kyvadlový provoz. Jelikož naše letošní téma bylo „Škola čar a kouzel“, inspirovali jsme se příběhy Harryho Pottera. Vstup dětí do tábořiště ozvláštnilo nástupiště 9 ¾, kterým naši noví studenti museli proběhnout, aby se dostali do čarovné školy. Děti jsou konečně ubytovány a my si můžeme dát první společný nástup. A protože máme nejen nové místo, ale i nového hlavního vedoucího, Štěpána, složil Toxi novou táborovou hymnu. Bohužel, turnus před námi přišel o stožár na vlajku, a tak jsme i teď pokračovali v improvizaci. Zazpívali jsme si táborovou hymnu a vlajku jsme vyvěsili na jednu ze zděných budov. Slovo si vzal nový „hlavas“ Štěpán a seznámil děti s chodem tábora a dále se všemi vedoucími a ostatními členy našeho osazenstva. Děti byly rozděleny do táborových oddílů podle věku. Jejich vedoucí si je převzali na dopolední program, aby se mohli mezi sebou seznámit a aby je provedli a ukázali jim, co se kde v táboře nachází. Pak následoval první oběd, polední klid a konečně odpolední nástup, na který dorazili vedoucí, praktikanti a ostatní členové tábora v patřičných hábitech. Studenty přivítal ředitel školy, Albus Brumbál, a následně předal slovo profesorce Minervě McGonagallové. Ta seznámila děti s průběhem slavnostního rozřazovacího ceremoniálu a zařazením do jednotlivých kolejí. Vysvětlila jim, čím se která kolej vyznačuje, jaké zvíře je pro ni charakteristické, a které známé osoby v dané koleji byli. Slavnostní rozřazovací ceremoniál však přerušil příjezd nové profesorky Dolores Jane Umbridgeové. Na přání Ministerstva kouzel si má vzít celou slavnost na starost, aby byl zajištěn její hladký průběh. Dolores přinesla Moudrý klobouk a ten rozřadil děti do studentských kolejí (Nebelvír, Zmijozel, Mrzimor a Havraspár). Děti se poté, i se svými prefekty, vydaly plnit zadané úkoly, kterými byly: vytvořit prapor své koleje, vyrobit si kravatu v barvách své koleje a každý student měl disponovat koštětem. Večer následovalo předvedení výsledných děl, které ohodnotila naše nezaujatá komise.

Den jsme zakončili táborových ohněm, kde jsme si společně opekli vuřty a zazpívali spoustu písniček. První den je za námi a vypadá to, že nejoblíbenější písnička bude Kočka od Pokáče. :)

V pondělí si studenti zkusili, dle klasických pravidel, živou dámu a věnovali se hraní Famfrpálu, který je natolik nadchl, že ho chtěli hrát téměř pořád. V úterý v noci byla otevřena tajemná komnata, a navíc se zjistilo, že jsou v ohrožení domácí skřítkci. Během dne děti zachraňovaly v lese skřítky, a poté si vyzkoušely například i hod ponožkou. Skřítkci jsou zachráněni a tajemná komnata se podařila zavřít. Máme tady středu a děti vyrážejí na celodenní výlet, kde je zároveň čeká turnaj tří kouzelníků. Jejich úkolem je projít zapeklitým bludištěm až na koupaliště v Plískově. Tam na ně v místní hospůdce čekal smluvený oběd a různé mlisky (zmrzlina, sladkosti, brambůrky...). Děti se celý den koupaly a užívaly si krásného slunečného počasí. Závěrem dne ještě sbíraly kouzelné předměty a tím byl turnaj u konce. Profesorky, McGonagallová a Umbridgeová, vyhlásily vítěznou kolej a společně s malými studenty se vydaly zpět do školy. Starší studenti přenocovali na fotbalovém hřišti vedle koupaliště a ráno se vrátili zpátky za námi. Po jejich návratu jsme se hned pustili do vaření lektvarů. Byla to náročná vyučovací hodina, ale nakonec to všichni zvládli. V pátek ráno jsme se dozvěděli, že z vězení utekl Sirius Black. Dolores přesvědčila studenty, že je třeba ho najít, neboť je velice

nebezpečný. Děti tedy získávaly postupně jeho podobu, ale i tak se ho nepodařilo chytit. Sirius byl nakonec zabit svou sestřenicí, smrtijedkou Belatrix Lestrangleovou, z čehož měla Dolores radost. Minerva začíná být znepokojená, neboť se světem začínají šířit zprávy o návratu pána zla. Děti i ostatní učitelé začínají tušit, že naše „růžová dáma“ – profesorka Umbridgeová - nejspíš skrývá nějaké tajemství.

V pátek odpoledne se rozhodnou Brumbál a profesorka McGonagallová, že odjedou ze školy, aby zjistili zprávy o pánu zla. Dolores využije příležitosti a řekne dětem, že odjeli ze strachu a nechá se tak jmenovat ředitelkou školy. Každý den je vydána vyhláška, podle které se studenti musejí chovat. V sobotu ráno se děti setkávají s Ufňukanou Uršulou, která jim vypráví o své smrti a že pán zla je zpátky. Aby ho porazily, musejí najít a zničit všechny viteály, a tak se vydávají na cestu plnou hádanek. Po půl dni se studenti vrací z lesa s radostným křikem, že mají všechny viteály. Bohužel jim nedošlo, že jim jeden chybí. Posledním viteálem je had, Nagini, kterého se pokusí zničit na noční bojové hře. Noční hra probíhala v táboře po skupinkách. Sice ukápla nějaká slzička, ale hru všichni statečně zvládli a společnými silami zničili Nagini. V neděli se vrátil Brumbál i s Minervou a přinesli velice znepokojivé zprávy. Lord Voldemort se skutečně vrátil a je třeba ho porazit. Souboj probíhal v lese. Boj to byl opravdu náročný, ale nakonec dobro zvítězilo a Voldemort byl poražen.

Čas neúprosně letí a polovina tábora je za námi. Je další pondělí a Olivander měl předat všem studentům hůlky, které jim nestihl vyrobit na začátek školního roku. Všude po táboře jsou ale části jeho krámku a Olivander je k nenalezení. Za nejasných okolností zmizel. Skřítkci přicházejí se zprávami o tom, kde by Olivander mohl být a studenti se vydávají do zapovězeného lesa na jeho záchranu. Cestou je čekalo několik nástrah, ale nakonec Olivandera našly. Byl vyčerpaný, a proto mu bylo třeba zajistit i nějaké jídlo a pití, aby zvládl cestu zpátky do Příčné ulice. V úterý ráno, plný síly, přišel Olivander a požádal děti, aby mu pomohly získat přísady na výrobu hůlek. Děti lovily v lese kůrolezy, kluběnky, fénixe, jednorozce a další fantastická zvířata, aby se Olivander mohl pustit do práce. Ve středu mají studenti, po náročném lovu, ředitelské volno a vydávají se na druhý celodenní výlet. A protože bylo opět krásné počasí, tak se oddíly

vydaly po vlastní ose na koupaliště. Starší děti opět přespaly mimo tábořiště a maličké děti se vrátily zpět do tábora, kde hromadně přespaly v jedné ze zděných budov.

Máme skoro konec školního roku a je třeba prověřit znalosti studentů. Proto paní ředitelka Umbridgeová vyhlásila večerní NKÚ – Zkoušky náležité kouzelnické úrovně. Studenti byli rozděleni do skupinek, a navíc se utvořily ještě další dvě dobrovolné skupinky, skupina „vedoucí“ a skupina „praktikanti“. Znalosti byly prověřeny v 6 tématech a každé téma mělo 20 kroužkovacích otázek. Nakonec to byla docela zábava a děti se v tématu „z domova“ dozvěděly i něco o nás vedoucích. NKÚ měly prověřit, jak děti dávaly během tábora pozor. Navíc jedna z letošních novinek byl „Denní věštec“, každodenní noviny, kde si děti mohly přečíst spoustu informací jak ze světa čar a kouzel, tak ze světa mudlů. Kdo četl pozorně, pro něj byly NKÚ brnkačka.

Je pátek, a my musíme vyhlásit vítěze školního poháru, kterým se stal po velkém boji Havraspár. Studenti získávají spoustu cen a konečně i své hůlky... to je ale radosti! A aby té radosti nebylo málo, tak Dolores Jane Umbridgeová je s okamžitou platností zbavena funkce ředitelky školy. Bylo zjištěno, že napomáhala pánu zla, a tak bude převezena do Azkabanu. Albus Brumbál odchází do důchodu a novou ředitelkou školy je jmenována profesorka Minerva McGonagallová.

Je odpoledne a děti i my se začínáme postupně balit domů. Večer ale máme ještě závěrečnou diskotéku.

V sobotu ráno dobalujeme poslední věci. Některé děti odjíždějí hromadně autobusem a pro některých pár jedinců přijíždějí sami rodiče. Padá spousta slziček a objetí, ale všichni víme, že se za rok zase vrátíme. Naposledy Pepé a Anet vbíhají do autobusu za dětmi a společně si ještě zařvou tradiční odjezdovou pokřikovku „Na přechodu pro chodce...“.

Teď už jen můžeme všichni vzpomínat na to, jak jsme měli celých 14 dní krásné letní počasí, na to, jak jsme se denně chodili koupat do potoka nebo do Lhoty na koupák, jak jsme zpívali každý večer u ohně, usínali na noční hlídce nebo na to, jak nám Maruška, Kuba a Jiřík výborně vařili v kuchyni s pecí, kde se dala upéct pizza... i buchty, na které ale letos, bohužel, nedošlo.

Tak zase za rok AHOOOJ ve Lhotě a tentokrát s buchtama. :)

Za spolek Provas sepsala Pepé – letos jako Dolores Jane Umbridgeová